

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2022 și a sentinței Judecătoriai Edineț, sediul Central din 16 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Rogovschi Eduard Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx, s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 03.02.2020 -16.11.2020
2. *instanța de apel:* 16.12.2020 -29.11.2022
3. *instanța de recurs:* 06.03.2023 - 07.06.2023

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Edineț, sediul Central din 16 noiembrie 2020, Rogovschi Eduard Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Rogovschi Eduard în beneficiul succesului părții vătămate și civile Gînju Aliona prejudiciul moral cauzat prin infracțiune estimat la 100 000 lei.

Acțiunea civilă a succesului părții vătămate și civile Gînju Aliona către Rogovschi Eduard în partea ce ține de încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, a fost admisă în principiu, urmând ca instanța de ordin civil să stabilească cuantumul despăgubirilor cuvenite.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că la data de 28.10.2019, aproximativ pe la orele 18:19, Rogovschi Eduard, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în magazinul alimentar amplasat în s.Parcova, r-l Edineț, care aparține lui Iachim Tudor, în rezultatul unui conflict iscat spontan, intenționat i-a aplicat lovituri cu pumnii, picioarele pe diferite regiuni ale corpului, inclusiv în cap lui Gînju Anatol, cauzându-i acestuia leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărui fapt ultimul a decedat.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.201910C0738, moartea lui Gînju Xxxxx a survenit în rezultatul vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață sub formă de traumatism cranio - cerebral închis manifestat prin hemoragii în țesuturile moi epicraniene în regiunea occipitală, hemoragii subarahnoidale cu răspândire pe toată suprafața creierului, focare de contuzie cerebrală în regiunea frontală al ambelor emisfere cerebrale. Traumatismul cranio - cerebral descris putea apărea cât în urma acțiunii directe a unui corp contondent, cât și prin cădere liberă sau accelerată de la înălțimea propriului corp și lovirii cu partea occipitală a capului de un astfel de obiect sau suprafață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Harujen Artur în numele inculpatului Rogovschi Eduard, care a solicitat anularea acesteia, deoarece nu reflectă și nu corespunde circumstanțelor de fapt și de drept stabilite atât în cadrul desfășurării urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, acțiunile inculpatului urmând a fi încadrate în baza art. 157 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate în baza acestei norme, or cumulul de circumstanțe atenuante stabilite în privința inculpatului denotă faptul că, corectarea acestuia poate avea loc, la fel și în situația aplicării în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că:

- sentința este neîntemeiată și urmează a fi anulată, deoarece aceasta nu reflectă și nu corespunde circumstanțelor de fapt și de drept, stabilite atât în cadrul desfășurării urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești - acțiunile inculpatului urmând a fi încadrate în baza art. 157 Cod penal;

- inculpatul Rogovschi este conștient de fapta comisă, recunoaște pe deplin vinovăția în survenirea decesului victimei, se căiește sincer de cele întâmplate și v-a întreprinde toate acțiunile posibile și necesare întru recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Deși inculpatul Rogovschi recunoaște vinovăția în survenirea decesului victimei, acționând în prisma principiului obligației cercetării circumstanțelor cauzei penale în volum deplin și sub toate aspectele, inclusiv, constatarea premiselor ce au condiționat săvârșirea faptei infracționale - este important a scoate în evidență faptul că, acțiunile inculpatului au fost condiționate de comportamentul agresiv, provocator și neadecvat al victimei, care se află în stare de ebrietate alcoolică avansată la acel moment, or în acest sens inculpatul nu a avut intenția de a omorî sau de a cauza cu intenție victimei anume vătămări corporale grave, ce ar solda decesul victimei, ori drept dovadă în acest sens constituie înregistrarea video din magazinul menționat, unde se vizualizează faptul aplicării de către inculpat victimei doar a două lovituri - una cu piciorul în fesă și una cu palma peste față. Este important că vătămarile corporale care au condiționat decesul victimei și anume trauma cranio-cerebrală a fost produsă în rezultatul căderii victimei și lovirii acesteia cu capul în partea posterioară pe podeaua din faianță, ori deși căderea victimei pe podea recunoaște că a survenit în rezultatul bruscării de către inculpat, acesta nu a avut intenția de a-i cauza victimei asemenea vătămări corporale;

- mecanismul și caracterul a celor două lovituri aplicate victimei de către

inculpat nu presupuneau survenirea traumei cranio-cerebrale la victimă. Deși victima a căzut jos pe podea și s-a lovit cu capul de podea în rezultatul bruscării de către inculpat, acesta nu a avut o asemenea intenție, or atitudinea inculpatului față de consecințele survenite, trauma cranio-cerebrală, este una imprudentă;

- consideră corect de a recalifica acțiunile inculpatului în prisma cauzării de vătămări corporale grave din imprudență, soldate cu decesul victimei - acțiune pe care inculpatul o recunoaște pe deplin, ori atitudinea inculpatului față de consecințele survenite a fost una imprudentă, adică situația în care inculpatul nu putea și nu avea cum să presupună caracterul eventualelor consecințe, mai mult ca atât nu a dorit și nu avea cum să admită survenirea acestora - căderea părții vătămate jos și lovirea cu capul de podea de la o simplă lovitură cu palma pe față, sau traumarea craniului. Inculpatul este absolut conștient de faptul că, decesul victimei a survenit anume în rezultatul acțiunilor sale infracționale imprudente, se căiește sincer și regretă profund acest fapt, acesta nu pune în discuție obligația sa de a recupera prejudiciul cauzat prin infracțiune și va întreprinde toate acțiunile posibile și necesare în vederea recuperării acestui prejudiciu către succesorul victimei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, ce se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii art. 151 alin.(4) Codul penal „vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care a provocat decesul victimei”.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare de rând cu declarațiile succesului părții vătămate audiate în instanță și pe cumulul probelor scrise, și anume: proces verbal de constatare a infracțiunii din data de 06.11.2019 (vol. I, f.d.6); raport R-2 nr-4322 din data de 01.11.2019 (vol.I, f.d.7); proces verbal de cercetare la fața locului din data de 01.11.2019 (vol.I, f.d.8); proces-verbal de consemnare a declarațiilor lui Ciolac Adela din data de 01.11.2019 (vol.I, f.d.9); proces-verbal de consemnare a declarațiilor lui Echim Tudor din 01.11.2019 (vol.I, f.d.10); recipisă eliberată de către Echim Tudor la data de 05.11.2019 (vol.I, f.d.13); proces-verbal de cercetare la fața locului (vol.I f.d.14); fișa medicală a bolnavului Gînju Anatolie nr.27266 (vol.I f.d.20-45); proces verbal de examinare a obiectului din 13.11.2019 (vol.I f.d.58-60); ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală (vol.I f.d.61); cerere de la Gînju Aliona (vol.I, f.d.65), ordonanță de recunoaștere ca parte civilă din data de 19.11.2019 (vol.I, f.d.66); raportul de expertiză judiciară nr.201919D0165 din 08.11.2019 (vol.I f.d.69); raport de expertiză judiciară nr.201910C0738 din 30.11.2019 (v. I f.d.74-76); cazier contravențional pe numele Rogovschi Eduard (vol.I, f.d.97); revendicare pe numele Rogovschi Eduard

(vol.I f.d.98); ordonanță privind încetarea urmăririi penale din 02.07.2014 (vol.I, f.d.99-101), sentința Judecătorei Edineț (sediul Central) din 31.01.2019; procesul penal în privința lui Rogovschi Eduard pe art. 186 alin. (2) Cod penal, pe motivul împăcării (vol.I f.d.105-108); declarațiile succesorului părții vătămate Gînju Aliona în instanța de fond din data de 24.02.2020 (vol.I f.d.225-229); declarațiile martorului Cucoară Maria depuse în instanța de fond la data de 24.02.2020 (vol.I, f.d.230-232); declarațiile martorului Gînju Ion depuse în instanța de fond la data de 24.02.2020 (vol.I, f.d.233-234); declarațiile martorului Frecăuțan Eduard depuse în instanța de fond la data de 24.02.2020 (vol.I, f.d.235-237); declarațiile martorului Rusanovschi Irina depuse în instanța de fond la data de 09.03.2020 (vol.II f.d.9-10); declarațiile martorului Celac Adela din data de 09.03.2020, depuse în instanța de fond (vol.II f.d.11-13); declarațiile martorului Zanoaga Cornel depuse în instanța de fond la data de 09.03.2020 (vol.II, f.d.14-15); declarațiile martorului Galadiuc D. depuse în instanța de fond la data de 20.05.2020 (vol.II, f.d.50-52); declarațiile martorului Jitaru Anatolie din data de 20.05.2020, depuse în instanța de fond (vol.II, f.d.53-54); declarațiile depuse în instanța de fond de către Rudico Victor la data de 20.05.2020 (vol.II f.d.55-58); declarațiile depuse în instanța de fond de martorul Iachim Tudor (vol.II f.d.59-60); declarațiile martorului Rusanovschi Artiom depuse în instanța de fond la data de 20.05.2020 (vol.I f.d.61).

Instanța de apel a respins argumentele invocate de avocat în cererea de apel prin care solicită ca acțiunile inculpatului Rogovschi Eduard urmează fi încadrate în baza art. 157 Cod penal - *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, cu stabilirea unei pedepse non-privative de libertate în baza acestei norme. Pentru verificarea respectivelor argumente în ședința instanței de apel a fost vizionată înregistrarea video de pe suportul electronic, (vol. I f.d.60), și ca rezultat instanța de apel a menționat, că în cadrul vizionării acestuia a fost stabilit că, victima era într-o stare avansată de ebrietate, fapt care este vizibil din mișcările acestuia dezechilibrate și din rugămintea vânzătoarei magazinului de a pleca acasă, fiindcă el era beat. Starea victimei a fost văzută și de inculpatul Rogovschi Eduard, care necăutând la aceasta i-a aplicat o lovitură puternică peste față și ca rezultat acesta a căzut la pământ lovindu-se cu capul de podeaua acoperită cu teracotă.

Prin imaginile vizionate sânt combătute argumentele apelantului privind comportamentul agresiv și provocator al victimei și cert se demonstrează, că inculpatul Rogovschi Eduard a văzut starea de ebrietate avansată a victimei, spațiul restrâns și limitat în care se afla victima, faptul că în acest spațiu restrâns se aflau mai multe rafturi cu marfă și în atare condiții inculpatul înțelegea, că aplicând lovituri victimei, acesta se poate dezechilibra, cădea și lovi de podeaua acoperită cu teracotă. Împrejurările descrise din înregistrarea vizionată demonstrează cert, că inculpatul Rogovschi Eduard a acționat cu intenție, adică își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările acestor acțiuni și le-a admis în mod conștient.

Negarea comiterii faptei prejudiciabile imputate de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o încercare de evitare a pedepsei penale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată cu

respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut seama de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale considerată ca fiind săvârșită de inculpat, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, persoana inculpatului care la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior fiind condamnat.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de fond corect a admis în principiu acțiunea civilă în această parte a părții civile Gînju Aliona, urmând ca instanța de ordin civil să stabilească cuantumul despăgubirilor cuvenite ultimei.

La fel, a fost stabilit că, prin acțiunea civilă, pentru suferințele psihice și fizice ale sale și a copilului ei minor, legate de decesul soțului și tatălui, respectiv - Gînju Anatolie, Gînju Aliona a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei. Dat fiind faptul că, s-a concluzionat că, drept urmare a acțiunilor lui Rogovschi Eduard- Gînju Anatolie a decedat la data de 18.11.2019, astfel, Gînju Aliona a rămas de una singură să întrețină familia, compusă dintr-un copil minor, ultima întru apărarea intereselor sale a fost nevoită să angajeze un avocat și să suporte cheltuieli în acest sens, precum și să suporte cheltuieli de deplasare de la locul său de muncă permanent din Italia, la tratamentul și funeraliile soțului și la organele de drept întru investigarea prezentei cauze penale, care până- n prezent nu i-au fost recuperate de către inculpat, instanța de fond întemeiat a admis în calitate de compensare bănească succesorului părții vătămate Gînju Aliona, sumă de 100 000 lei, care în calitate de prejudiciu moral, urmează a fi încasată de la inculpat.

Totodată, instanța de fond întemeiat și legal a admis în principiu acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material, urmând ca instanța de ordin civil să stabilească cuantumul despăgubirilor cuvenite, dat fiind, că actele prezentate în confirmarea pretențiilor materiale înaintate au fost insuficiente pentru constatarea cu certitudine a acestor solicitări.

Din motivele expuse supra, instanța de apel a considerat neîntemeiate solicitările avocatului din pledoria scrisă din cadrul susținerilor verbale privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului pe art. 149 alin.(1) Cod penal- lipsirea de viață din imprudență.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sînt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Harunjen A. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune reîncadrarea acțiunilor inculpatului Rogovschi Eduard în baza art. 149 alin.(1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, în baza art.90 Cod penal.

În motivarea recursului invocă aceleași motive indicate în cererea de apel, suplimentar menționând că:

- semnele calificative ale laturii subiective nu se regăsesc în acțiunile făptuitorului Rogovschi Eduard;

- atât potrivit fondului învinuirii înaintate, cât și potrivit celor stabilite în cadrul cercetării judecătorești - în rezultatul conflictului verbal și drept urmare a conduitei agresive a victimei, inculpatul i-a aplicat victimei mai întâi o lovitură neînsemnată cu piciorul în regiunea feselor, iar mai apoi i-a aplicat o lovitură neînsemnată cu palma peste față, de la care victima, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată - și-a pierdut echilibrul și a căzut din poziție orizontală, lovindu-se cu partea posterioară a capului de podea, în rezultatul căruia fiindu-i cauzată trauma cranio-cerebrală — circumstanțe de fapt și de drept care sunt confirmate prin înregistrarea video ce se conține la materialele prezentei cauze penale;

- se constată situația în care urmările prejudiciabile primare, exprimate prin trauma cranio-cerebrală, nu au fost cauzate prin careva acțiuni intenționate ale inculpatului, dar au survenit în rezultatul bruscării/ lovirii neînsemnate și ulterior căderii victimei din poziție orizontală și lovirii cu capul de podea, or, inculpatul nicidecum nu a avut o anumită intenție directă sau indirectă de a-i cauza victimei traumă cranio-cerebrală printr-o simplă lovitură cu palma peste față;

- nu avem un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei, spre exemplu: de la o izbitură, victima cade, se lovește cu capul de un corp contondent și moare;

- în cazul dat inculpatul Rogovschi Eduard în momentul în care i-a aplicat lovitura cu palma pe față victimei, nicidecum nu și-a dorit și nici nu a admis în mod conștient survenirea unor urmări sub formă de traumă cranio-cerebrală la victimă, or, lipsa unei astfel de intenții directe sau indirecte se denotă însuși prin mecanismul aplicării loviturii victimei - aplicarea unei lovituri neînsemnate cu palma peste față;

- în cazul dat art.151 alin.(4) Cod penal prevede în mod obligatoriu forma de vinovăție exprimată prin intenție (directă sau indirectă) a făptuitorului cu privire la vătămarea intenționată gravă a victimei - circumstanță de fapt și de drept care, însă, nu se regăsește în acțiunile inculpatului Rogovschi Eduard, or, reieșind din caracterul loviturilor aplicate de către inculpat - lovirea neînsemnată cu palma peste față - inculpatul nu a avut intenția (directă sau indirectă) de a cauza victimei o vătămare corporală gravă, or, inculpatul, reieșind din acțiunile menționate ale sale - nu a dorit și nici nu a admis, în mod conștient, cauzarea victimei a unei vătămări corporale grave, acțiunile lui cu privire la survenirea urmărilor prejudiciabile primare - vătămării corporale grave a victimei - fiind caracterizate prin imprudență;

- atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond și cea de apel - au calificat în mod greșit și neîntemeiat acțiunile inculpatului Rogovschi Eduard în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, fără a delimita și de a examina în parte forma vinovăției inculpatului referitor la urmările prejudiciabile primare (vătămarea gravă a integrității corporale a victimei), în raport cu urmările prejudiciabile secundare (decesul victimei), or, în cadrul cercetării judecătorești - reieșind din conduita inculpatului și mecanismul aplicării loviturii - nu a fost stabilită intenția inculpatului de a cauza victimei vătămări corporale grave, or, acțiunile inculpatului privind survenirea acestor urmări sunt caracterizate ca fiind imprudente, or această vătămare corporală gravă a victimei nu a fost cauzată în rezultatul unor acțiuni

intenționate ale inculpatului, dar a survenit drept urmare a unor acțiuni imprudente ale inculpatului;

-referitor la aplicarea circumstanțelor atenuante s-au stabilit: căința sinceră și recunoașterea vinovăției, precum și conlucrarea în acest sens cu organul de urmărire penală; aflarea în căsnicie și prezența unui copil minor nou născut la întreținere; conduita abuzivă, brutală, provocatoare și nedecvată a victimei care a condiționat într-un final acțiunile de reacționare ale inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă reieșind din textul recursului, autorul acestuia își expune dezacordul cu calificarea infracțiunii imputate inculpatului, solicitând recalificarea acțiunilor acestuia, din prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal, în cele ale art. 149 alin. (1) Cod penal, totodată stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse de 2 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal. Astfel, Colegiul penal, întrevede și semnalarea temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Rogovschi E. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de

apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată.

La prezența temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs remarcă, că e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acestea i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Așadar, în privința alegațiilor nominalizate se constată, că acestea au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, pe care le susține și instanța de recurs.

Totodată, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept la care se referă recurentul, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și totodată au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Rogovschi E., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal și anume, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei*.

Cu privire la invocările autorului recursului, precum că au fost încadrate greșit acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și că în acțiunile lui nu se regăsesc semnele calificative ale laturii subiective, deoarece nu a fost stabilită intenția inculpatului, Colegiul penal reține că conform teoriei penale, **din punct de vedere a laturii obiective**, fapta infracțională specificată la alin. (4) art. 151 Cod penal, cuprinde vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (urmările prejudiciabile primare), care la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave-decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare). Alin. (4) art. 151 Cod penal, prevede răspunderea pentru două infracțiuni: 1) vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății și 2) lipsirea de viață din imprudență. Aceste două infracțiuni au fost reunite în una singură, deoarece orientarea principală a faptei subiectului o formează vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei a reprezentat consecințele firești ale faptei, însă nedorite și neadmise de subiect. **În planul laturii subiective** infracțiunea specificată la art. 151 alin. (4) Cod penal, se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare.

Colegiul penal atestă că, instanțele de fond întemeiat au reținut că, în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal, astfel în cadrul vizionării înregistrării video de pe suportul electronic, (Vol.I f.d.60), a fost stabilit că victima era într-o stare avansată de ebrietate, fapt ce este vizibil din mișcările acestuia dezechilibrate și din rugămintea vânzătoarei magazinului de a pleca acasă, fiindcă el era beat. Starea victimei a fost văzută și de inculpatul Rogovschi Eduard, care necătând la aceasta i-a aplicat o lovitură puternică peste față și ca rezultat acesta a căzut la pământ, lovindu-se cu capul de podeaua acoperită cu teracotă. Astfel, Colegiul penal atestă că, instanța de apel întemeiat a reținut că, prin imaginile vizionate sânt combătute argumentele apelantului privind comportamentul agresiv și provocator al victimei și cert se demonstrează, că inculpatul Rogovschi Eduard a văzut starea de ebrietate avansată a victimei, spațiul restrâns și limitat în care se afla victima, faptul că în acest spațiu restrâns se aflau mai multe rafturi cu marfă și în atare condiții inculpatul înțelegea, că aplicând lovituri victimei, acesta se poate dezechilibra, cădea și lovi de podeaua acoperită cu teracotă. Împrejurările descrise din înregistrarea vizionată demonstrează că, inculpatul Rogovschi Eduard a acționat cu intenție, adică își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările acestor acțiuni și le-a admis în mod conștient.

Reieșind din cele expuse, în viziunea instanței de recurs, instanțele de fond justificat au reținut vinovăția lui Rogovschi E. în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece inculpatul a acționat cu intenție față de urmările prejudiciabile primare - vătămarea gravă a integrității corporale și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare - decesul victimei Gînju A., și care se află într-o legătură de cauzalitate directă.

O altă remarcă, pe care instanța de recurs nu a putut-o trece cu vederea, se referă la faptul că, avocatul Harunjen A., în cererea de apel a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal, poziție susținută inclusiv până la etapa susținerilor verbale, însă la etapa replicilor, avocatul Harunjen A., și-a schimbat poziția, solicitând recalificarea acțiunilor inculpatului deja în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, contrar prevederilor art. 413 alin. (6) Cod de procedură penală, conform căruia *"părțile au dreptul la replică cu privire la chestiunile noi apărute în procesul dezbaterilor."* Astfel, în cererea de recurs avocatul Harunjen A. în numele inculpatului, la fel solicită recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, critici nediscutate până acum la celelalte etape de judecare a cauzei, ceea ce raportându-se la art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, este inadmisibil. Una din regulile de bază de care se ghidează instanța de recurs la preluarea spre examinare a cerințelor recurenților, este discutarea acestora la etapele anterioare de examinare a cauzei. Or, temeiurile menționate la alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, pot fi invocate în recurs, doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, în speță, nici prima condiție, nici cea de a doua nu este incidentă. Din actele cauzei se constată că, la etapa precedentă de judecare a cauzei, solicitarea de recalificare a acțiunilor inculpatului în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, nu au fost disputată, fiind invocată abia la etapa replicilor.

Ce ține de invocarea de către recurent a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și că urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a se ține cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, Colegiul penal reține că, la aplicarea pedepsei inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, instanțele de fond întemeiat au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, conform legii penale, face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave și de toate circumstanțele cauzei, aplicând pedeapsa de 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, care este limita minimă prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal. Totodată, ținând cont de prevederile art. 90 alin. (4) Cod penal, și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu i se poate aplica.

Astfel, Colegiul penal statuează că, instanța de apel a apreciat probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat a stabilit vinovăția inculpatului și că, acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fapta fiind încadrată juridic corect, iar pedeapsa stabilită inculpatului Rogovschi E., a fost aplicată în limitele legii, și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Finalmente, Colegiul penal apreciază ca legală și întemeiată hotărârea instanței de apel, ce a fost adoptată în corespundere cu prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Rogovschi Eduard Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 13 iulie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecător

Eremciuc Ghenadie

Judecător

Daguța Sergiu